

ΟΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

ΑΓΙΟΥ ΟΥΘΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΤΟΥ

ΠΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Υπομνήματα τῆς Δεκάτης τῆς Φθινοκάρου ἑορτῆς.

ΕΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ

ΤΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΤΗΤΟΥ.

Ὁ αὐτὸς ἐκδόσα, ὡς μετ' ἐπιμελείας ὅτι
ἐκδόσα διορθώσα.

αΨΥ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1793.

Παρά Δημήτριο Θεοδοσίῳ τῷ δὲ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΜΗΝΙ ΦΕΤΡΟΤΑΡΙΩ, Γ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Εν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ μετ' τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, αἰς
τῷ Κυρίῳ ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ᾠ. δ. καὶ ψάλλομεν
ᾠ. προσόμοια γ. δαπερὺντες τὸ α.

Ποίηται Γεωργίῳ Τραπεζεντίῳ, ἤχος α.
Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας εὐδοξε,
καὶ τῷ Χειρῷ συνᾶναι, μετ' Ἀγίων Ἀγγέ-
λων, παντοίας τὰς βασιλίας ὑπέστης σερβῶς,
καὶ τυραννῶν ὀμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως, ὑπὲρ
Χειρῶ, συνδραμεῖν τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μεταρρυγὰς ἀκηράτοις κατασραπτόμενος, τῷ νοητῷ
Ἡλίῳ, ὦ Χαράλαμπε μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδάχ-
θης Μάρτυς Χειρῶ, ἱερὰς τ' ἐννομώτατος. διὸ Χειρῷ
συνυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου παντὸς πρέσβευε.

1845

Ων Α'θλοφόρων χαράς, τῶν ἁγίων ζώοντες, οἱ Οὐρανοί·
 Τεισμάκαρ, παύσαι τὴν ἰσχυρίαν Τεῖαν· τῇ ἀνάργῳ
 μνήμῳ ποιεῖς, τῷ πλεονέκτῳ μνήμῳ σε, καὶ τῷ πτω-
 σέβασον Κάραν σε δέλαβῃς, προσκυνοῦνται μὲν Πίστως.
 Δόξα, ἦχος β'.

Η Ε'κκλησία σήμερον πανηγυρίζει μουσικῶς, βεαν γολυῦ
 ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν, καὶ βύστον, τὸ ὄμμα τῷ
 Α'θλοφόρῳ Χαράλαμπε. τῶτον γὰρ ἐν δέσεβας ἐκδρεψα-
 μείη, θυσίαν ἁμῶμον δεκτικὴ καὶ δάρεσον Χειρῶ προ-
 σήγαγε. διὸ ὁ νικητικῷ τῶτον τῷ παρανόμων, ἀναδείξας
 Χειρὲς ὁ Θεός, καὶ σεφανώσας, καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῶν κατα-
 πεμφον, ταῖς αὐτῇ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.
 Καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ἦ. ἦ. προσόμοια, ἦχος β'. Οἶκος τῷ Ε'φραθά.

Εὐμπασα ἡ Ε'λλάς, ἐν δέων νυνὶ ἀγάλλε, κατεχέσσει ἐν
 κόλποις, τὴν σεβάσμιον Κάραν, τὴν τῷ Γερομάρτυρος.
 ἦ. Θωμμάς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῇ.

Ω θαύματος φερετῷ, ὡς περὶ ἐξέσσει. ὅσα γὰρ τῷ
 Μαρτύρων, ἰάσας ἐκτελῶσι, καὶ θαύματα παραδόξα.
 ἦ. Δίημος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ετίφη νυνὶ τῷ Πιστῶν, καὶ τῇς Ε'λλάδος παῖδες, ἀπα-
 σαθε προθύμως, τῷ θείῳ Χαράλαμπε, τῷ Κάρ-
 ραν τῷ σεβάσμιον. Δόξα, καὶ νυνὶ Θεοτοκίον.

Η Ἀγχοῦσε κιβωτὲ, καὶ γάμνε μανναδόχε, Μαρία
 Θεοτοκε, τὸν σὸν Τίον δυσώπη, τῷ σῶσαι τοὺς
 ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ω σὺ γὰρ ἀκλόνητος τῇς Ε'κκλησίας Χειρῶ, καὶ λυ-
 χνός ἀφωτός τῇς Οἰκουμενῆς σοφῆς, ἐδάχθης Χα-
 ράλαμπε. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τῷ μαρτυρεῖς,
 ἔλυσας καὶ Εἰδώλων τῷ σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν
 παρρησίᾳ Χειρῶ πρέσβει, σωθῶναι ἡμᾶς.

Ε'Ν

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

Τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. τὸ α'. Ἀντίφωνον, ἄς τὸ, Κύριε
 ἐκράξα, ἰσώμεν ἦ. ἢ καὶ ψάλλομεν ἦ. προσόμοια,
 ἦχος ἦ. β'.

Ὅλιν ἀποθέμενοι.

Αλὸς ἐκ νεότητος, ἀναπεθεὶς τῷ Δεσπότη, τῶτον ἐπε-
 τήθηται, καὶ αὐτῷ τοῖς ἵχνεσιν ἠκολούθησας, κα-
 τὰ τοὺς πάσης δέ, τῷ παθῶν κηλίδος, Θάαν χάριν
 κατεπλάττισας, πλεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργὰν τὰ
 κακοῦ δόξα. καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβο-
 λῇς τῷ κολάσεων, ἀκλόνητος μάνας, δυναμὰ τῷ τυ-
 χεύει ἐν Σταυρῷ. ὃν ἐκτονῶς κατεκτέλει ὑπὲρ τῷ
 ψυχῶν ἡμῶν.

Η Λοὶς προσηλέμενον, σὲ τὸ σωτηριον σῶμα, τὸ καρ-
 πευκώπιον, Α'θλητὰ Χαράλαμπε, καὶ ἀήκτιον,
 τὴν ψυχῇ ἀτρεπτον, καὶ τὸν νῦν ἄσυλον, διετήρας σω-
 τεινόμενος. θᾶρος γὰρ ἔρωςσε, ἐνδοθεὶς πλοσίως ἀνέφλε-
 γε, καὶ φέραν τῷ κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέδιζε,
 Μάρτυς Α'θλοφόρε, Χειρῶ τῷ παθημάτων κοινωνέ, ἐν
 παρρησίᾳ ἐκτέλει ὑπὲρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Χ Αὐτῷ τῷ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῷ ὑπέρτιμον δόξαν,
 ἀθλήσας κεκληρώται, καὶ τὴν αἰωνίζεσσαν ἀγαλλία-
 σιν, Γερεῦ Ὅσε, Α'θλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναϊότα-
 τε, ὁ πᾶς στρατόμαχοι, καὶ τοὺς παρατάξας τῷ δράκοντος,
 αἰμάτων σε τοῖς ῥύμασιν, ἄρδιν κατακλύσας τῇ χά-
 ριτι, καὶ θάα ἐντάξα νεκρὸς θανατήσας ἀληθῶς, καὶ
 παρρησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Α 4

Ε'πε-

Ε'περ προσόμοια ἦχος δ'. Ε'δωκας σημεῖωσιν.
Ε'δωκας τὸ σῶμά σε πρὸς τὰς βασάνους Α'οίδιμι, τὴν
 ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἁμώμιον ἀκίβδηλον, πάσης
 ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῆς παρανόμων αἰκιστῶν,
 καὶ αὐτοφώσας τὸν νῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμ-
 πες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ πλάσιυσ, κατοικῆαν κατη-
 ξίωσαι, ἃς πασιδὰ Οὐραίου. Δίς.

Ε'δωκας τοῖς δούλοισ σε, τὸν σὸν Δεσπότην Κύριον.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ τὸν εὐδοξον, ἴασιν ἀλάθητον,
 νόσον πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῆς συμφορῶν καὶ
 λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτιν τῆς πλάνης μέγιστον. διότι
 τῷ φιλαίθρῳ τῷ οἰκονομίᾳ δοξάζομεν, πολυδύσῳ λαγ-
 χνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Χ'Αἶν ὑπὲρ ἁληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ εὐδοίαν,
 Α'θλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῆς ἰάσεως, πᾶσι
 παρεμφαία, καὶ τῆς θαυμασίας, ἡ ἀπαρτίμης πλη-
 θύς, τὰς δωρεάς σε κηρύττει Ἄγιε. ἃς ὅπως ὑπὲρ λό-
 γοντε, καὶ νῦν ἀπαλήφας εὐδοξε, πρὸς Χεῖρ τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, τῆς Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ε'θυσας τὸ Θεῷ θυσίαν ἀνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπό-
 τη, καὶ Κτίστῃ σε, ὡς Γερόντι ἐννομώτατος. καὶ τὸ
 πάθος γεγονός μιμητῆς Θεόφρου Χαράλαμπες. σεαυτὸν
 γὰρ θυσίαν ἀπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν
 ἑαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαναγόντι, διὸ συναγάλλῃ
 αὐτῷ ἃς Οὐρανοὺς σκηνώσας, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῆς πρωτο-
 τόκῳ. ὃ καὶ πρεσβύτας ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυθῶμεν ὀργῆς
 καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σε τῷ πανέορτον μνημῆνι, καὶ
 ποδῶ ζέοντι προσκυνοῦντες τῷ σπῷ Κάραν, τῷ ἀπα-
 ρα θαύματα βρύσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν
 ποιημένῳ, σωτηρίαν καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβύσαν.

Καὶ

Καὶ νῦν, ὑμνοῦμεν.

Ὁ Διὰ σέ Θεοπάτωρ, Προφῆτης Δαβίδ.
 Εἰπὼς, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Πραχέμενον τῆς ἡμέρας,
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφῆτας Ἡσαΐας τὸ Ἀνάγνωσμα.

Π'Αἶδε λέγα Κύριος· πάντα τὰ ἔδνη σωήχθησαν
 ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἄντων. τίς
 ἀγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἄρχῃς τίς ἀκυσά
 ποιήσῃ ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ
 δικαιοδότησαν, καὶ ἀπάψωσαν ἀληθῆ. γινέσθ' ἐμοὶ μάρ-
 τυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ πᾶς ὃς ἔξελεξά-
 μιν. ἵνα γινώτε καὶ πισδύσητέ μοι, καὶ σωήτε, ὅτι ἐγὼ
 ἤμην ἐμπροσθεν ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἐκ
 ἔσται, ἐγὼ ἤμην ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστι πάρεξ ἐμὲ ὁ σῶζων. ἐγὼ
 ἀγγεῖλα, καὶ ἔσωτα, ὠνάδισα, καὶ ἐκ ὑμῖν ἀλ-
 λότ' ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.
 ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ ἤμην, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χαρῶν μου
 ὁ ζωοποιός. ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψῃ αὐτό. ἔγω λέγα
 Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Λ'Ἰκαίων ψυχὰν ἐν χερσὶ Θεοῦ, καὶ ἐμὴ ἀψήται αὐτῶν
 βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων πεθναῖναι,
 καὶ ἐλογίσθη κακίως ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία
 σωτηρίμμου, οἱ δὲ ἦσαν ἐν ἀρῇ. καὶ γὰρ ἐν ὅλῃ αὐθιγῇ
 πῶν ἐὰν κολαδῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανάσιος πλήρης,
 καὶ ὀλίγα παιδιδύοντες, μεγάλα ἀεργετηθήσονται. ὅτι
 ὁ Θεός ἐπέρασεν αὐτὰς, καὶ εὗρεν αὐτὰς ἀξίους ἑαυτῶ.
 ὡς χρυσὸν ἐν χωνότῃ ἐδοκίμασεν αὐτὰς, καὶ ὡς ὀλο-
 κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπι-
 σκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψασι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν κα-
 λάμῃ διαδραμεῦνται. κενεῖσιν ἔδνη, καὶ κρατήσῃ λαὸν,

καὶ

καὶ βασιλεύσα αὐτῶν Κυρία ἄς τὸς αἰῶνας. οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτὸν σωθήσονται ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
ἀγάπῃ προσμενέσονται αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
Οἰοῖς αὐτῆς, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆς.

Σοφία Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Καρ. ε. 16.

Αἱ καὶ αἱ τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. διὰ τὸ τὸ λῆγον-
ται τὸ βασίλειον τῆς ἀπειρίας, καὶ τὸ διάδημα τῆς κάλλος
ἐκ χάριτος Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῆς σκεπάσεται αὐτοὺς, καὶ
τῇ βραχίονι ὑπερασπῖται αὐτοὺς. λήφεται πανοικίαν τὸν
ζῆλον αὐτῆς, καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν Κτίσιν ἄς ἀμυνῶν ἐχ-
θρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται
κόρυθα, κέσιν ἀνυπόκριτον. λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμά-
χητον, ὁσιότητα. ὀξυῖν δὲ ἀπότομον ὄργανον ἄς ῥομφαία
συνεκτολήσῃ αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τὰς παράφρονας.
πορεύονται εὐσχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δυνά-
μειος τῆς νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλάνται· καὶ ἐκ πετροβό-
λας θυμῷ πλήρης ῥιφήσονται χάλαζαι ἀγαπηκτὰ καὶ
αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσονται ἀπο-
τόμως· ἀντίστησεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς
λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψῃ θρόνους δυναστῶν.
ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σιῶτε, μάθετε δικασαὶ
περάτων γῆς· ἐνωτίσατε οἱ κρατῶντες πλήθους, καὶ γε-
γυραυμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτονὴς. ἄς τὴν Λιτὴν
φάλλομεν ἢ Ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρ-
τήσατε ἀγαλλόμενοι, τὴν Κάραν τῆς Μεγαλομάρ-
τυρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ἐν κόλποις κατέχουσαι,

ὡς θησαυρὸν βαθυτάτουτον καὶ ἀεὶ ἄλλαπτον. μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς ὅσήμεραι ἀπαρνούμενοι εἰς αὐτῆς τὰ ἔθνη ἰάσεων ῥα-
θρα. τῆς πανώλης λοιμικῆς ἀπὸ ἀποτόμεθα νόσος, δι-
χαιεῖσθες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῷ ψυχῶν, καὶ
τῷ σώματων ἡμῶν.
Ὁ αὐτός.

Οὐ δὲ ἀνὴρ ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χα-
ράλαμπες, τῆς Οὐρανῶν Βασιλέως οἰκῆτωρ γέγο-
τες, καὶ προσβάλλας ὑπὲρ τῶν Κόσμου παναοίδιμε. τὸ δὲ
καρτεριώτατον σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἰαμασωτή-
ριον τοῖς αὐτῷ προσέειπες, καὶ ἀπτομένοισι μὲν πόδα. τὴν δὲ
παύσημόν σου Κόραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτίσας το πλῆτον ἀδ' ἀπα-
νον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον. δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν
τυγχάνῃς, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτρεῖται, ἐπισκιάσας τῆς
ἐν σοὶ δυνάμει χάριτος.
Ὁ αὐτός.

Πίστα καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τὸ πρὸς τὸν Δεσπότην
σε ζέοντι, καὶ τῷ Μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς-
πὲρ κλίμακι χρυσάμενος. ἀνῆλθες πρὸς θρανίους λαμέ-
νας, καὶ καθίσαι τῇ Θεόθεν δοθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύσας
τὸς πελόντιος τὴν νεβασμίων μνήμην σου, καὶ τὰς σὺς
γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον Κάραν
καταπαύζομενος, Μάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ.

Ὁ αὐτός.

ΠΑ' τῷ πονηρῷ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἀγίε,
τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία, καὶ κατήχυνας ὄφιν
τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ τέτε ὄργανον Σεβήρον τὸν ἀσεβέ-
σαντον. ἀκλινῇ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρασμένους τῆς πί-
στεως, ἀδιάσπαστος ἔμεινας. διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβεί-
ας, καὶ κατήχυσαν περιτρέψαι τὴν σεβρᾶν σου ἀσέβησαν.
ὡς δ' ὧν ἐν θρανίοις συγχորάσας Ἀγγέλοις, καὶ προσβάλλας
ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστεως καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ἀσ-
μασι, τὴν πανσεβάσμιον Κάραν σου.

Ο αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τῷ Χριστῷ Χαράλαμπε γεν-
ναιότατε, σὺ ῥωμαλαίῳ φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν
μεγαλοφώνως ἐν σαδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων κατα-
φρονήσας ὡς προσκαίρων. καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς ἐπαγαλλό-
μενος σὺ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύτως τὸν Χρι-
στὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρῴρησά ὡμολόγησας, ἱκέτῃ εὐα-
νεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ τῷ πανώλεθρον λοιμικίῳ νόσον
ἄνθρωπων ποιῆσαι, ἐκ κινδυνῶν λυτρώμενον ἡμᾶς
παντοίων ἀδ', τὰς ἐν πίσει, καὶ πόδι ἀσπαζομένους τῷ
σεβάσμιον Κάρανσε, καὶ τῷ ἀγίανσε μνημῶν ἐορτά-
ζοντας.

Ο αὐτός.

Ρωμαλαϊότητι φρονῶν ὠχυρωμαῖος Θεωπέσι, τὰς βα-
σάνους τῶν ἀθέων ἅς ἐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως
ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμματα. τῷ δὲ Θεῷ Πνύματι
λαμπρυνθείς τῷ δαίσιον, Βασιλέα παρανομώτατον
ἤλεγξας, καὶ τὰς τιμωρμένους σε ποινᾷς κατευπέβαλες,
καὶ τῷ Οὐδοδόξον πίσει ἐκράτυνας. καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς
τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύτως δοξο-
λογᾷς τῷ ἀγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβύας ὑπὲρ τῶν πί-
σει καὶ πόδι τιμώντων τῷ σεβάσμιον Κάρανσε.

Δόξα, ἦχος ἡ.α.

Λεῦπε φιλομάρτυρες πάντες δώχθηθῶμεν ἐν τῇ παν-
σέμνῳ πανηγύρι τῷ Ἀθλοφόρῳ, καὶ πνύματικῶς
πανηγυρίσωμεν. σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ παν-
σεβάσμιος πανηγυρὶς ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ τῷ Ἱερομάρ-
τυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη τὰς ἀρετὰς τῶν
παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ πανδύημον αὐτοῦ κεφαλῇ,
ἰάματα ὡς νάματα βλύζοντας, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ
προσῆσι, καὶ ἀρρομένοισι δὲ αὐτῇ ἰασιν ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων. καὶ θανῶν ἀπαλλαγῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεῷ Μητέρα, ἀλογημένη.
Καὶ αἱ σωήθεις δόχαι. Εἰς τὸν ἥ. ἥ. προσόμοια, ἥ. α.
Πανδύημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανδύημοι Μάρτυρες τῷ Χριστῷ, ἀθλητὰ Χαράλαμ-
πε, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνέκηνυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον,
μέσον τῷ σαδίῳ. διὸ καὶ ἠγωνίσαι, καὶ ἱπὸ ἀνιπάλων
ῥωννύμενος, ὡς τῷ Πνύματος, καὶ τὸν σέφανον ἀπεί-
ληφας. ὅθεν πάντες τῷ Κάρανσε σέβομεν.

ἥ. Δίχμος ὡς φοίνιξ ἀνθήσα.

Βρυνέται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστιανώδης.
Κάραν τὴν σὺν γὰρ ἐκτίσαστο, ὡς κρῖνῳ βρύσαν,
ἰαμάτων ῥᾶθρα, καὶ πλῆτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενε-
μαῖον μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνοντας, λοιμικίῳ πε τῷ
πολύφθορον, δὲ ἀνθρώπων ἱπὸ μακαρίζόντων σε.

ἥ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Εκρὸν ἀνείησας δι' ἀλῆς, ἀσεβᾶς κατέπτηξας. δὲ
ὡν καὶ πλῆθος προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ
τὸν δαιμονῶντα ἀδύς ἰασάμενος, Γαλιλῶν βασιλίδι
ἀνέλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτῳ
προσήγαγες, ἐσεμμεῖν ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, ἦχος δ'.

Πὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν
γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ σέμμασι καπεσεμ-
μένον, Ἱερωσιῆς, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τῷ
παντοῦνακτος Θεοῦ, Χαράλαμπε τὸν ἐν μάρτυσι μέγιστον
ἀφηνήσωμεν. ἔτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρώ-
παιον μέγα καὶ τῇ πλάνης ἀνείησαστο, καὶ νῦν ἐν ἑρανοῖς τὸν
Θεὸν ζῆταῖται ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παραχαῖν, καὶ παν-
τοίων νόσων ἀπαλλαγῶν, τοῖς θερμῶς προσέχουσιν αὐτῷ,
καὶ τῷ ἀγίαν αὐτῷ Κάραν δὲ λαβῶς ἀσπαζομένοισι, καὶ τῷ

ἱ.α.

ἐτίσπον αὐτῷ μνήμην μετὰ πόθεν πελάσι, καὶ αἰτεμένοις
δι' αὐτὰ τῷ Θεῷ ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴς παντῶν κινδύνων τὰς δάλεις σε φύλαττε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ως ζύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χειρὶς, καὶ
λύχνος ἀάφωτος τῆς οἰκουμενῆς σοφείας, ἐδάχθης
ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τὰ
μαρτυρεῖς, ἔλυσας καὶ ἠδύλων, τὴν σκοτομανίαν μάκαρ.
διὸ ἐν παρρησίᾳ Χειρὶς πρέσβλε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἴτα γίνεται ἡ σωτήριος ἐλλόγησις τῆς ἀρετῆς, καὶ με-
ταλαμβανόμεν ὅτι αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ αἱ ἀγίας-
μόν ψυχῆς, καὶ σώματος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύ-
ριος. τὸ Τροπάειον. Ὡς ζύλος ἀκλόνητος.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Ἡ ἁγία. μετὰ τὴν ἀ. ἁγία. ἁγία. ἦχος γ'.

Θείας Πίσεως.

Εργαίς ἔλαμψας τῆς ἀσεβείας πλανίῳ ἐσβεσας κα-
κοδοξίας, ὡς τῷ Χειρὶς τραπώτης ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ,
καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἠχυνας, τροπαιοφόρος
παμμακάρι γνώμονος. Μάρτυς εὐδοξέ, Χειρὶς τὸν
Θεὸν ἱκέτλε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς ἐν ἀγκάλας, σὺ ἐβάστασας
Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτῷ πᾶσι πᾶσι
συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ὤξεθρας γαλακτι-
τὸν τροφοδότῳ καὶ πλάστῳ τῆς φύσεως. Κόρη πα-
ναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτλε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. ἁγία. ἁγία. ἦχος δ'. Επεφανῆς σήμερον.

Ως φασὴρ ἀνέταλας ἐκ τῆς ἐσῆς, καὶ πῖσις ἐφώτι-
σας, ταῖς τῆς θαυμασίας βοαῖς, ἱερομάρτυς
ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ. ὁδὸν τιμῶμεν τὰ δάσκει λάβανα.

Εἴτερον, Ὁμοιον.

Ερὸν τὸ Πνεῦμά σε ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδαξε, τὸ
ἱερὸν θυμίαμα σοφείας, προσκνεχθεὶς ἱερώτατε, τῷ θαύ-
μῳ, ὃ δάσκει δεδοξασαι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μυστῆς ἐώρακε πυρφόρον βῆτον, σὲ τὸ πῦρ βα-
στάταται, τὸ πῖς ψυχὰς φωταγωγῶν, καὶ μὴ
φλεχθῆσαι Πανάμωμε, δρόσον δὲ μάλλον πληοῦ-
σαι τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Εν καθαρότητι Μάρτυς τὴν βίβιν, καὶ τὸ ὑπέρλαμ-
πον τὴν μαρτυρεῖς, καταπλαγῆσαι ἡ Εἰμῆς,
βασίλοι ἀφρανομένη σήμερον τιμῶμεν κεφαλῇ τῷ
σεβάσμῳ. Θραύσον τὰ φρυάγματα τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν
Ἀγίε, καὶ λυτῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς κινδύνων, καὶ νοσημάτων
τὰς ὑμνῶντας σε. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μὴν ἀπαρόγαμον Θεογονήτειαν, τὴν τὸν ἀχώρη-
τον γαστρίᾳ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τὴν παντὸς
τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνῳ ὀξυχύσασαν, τῆς
κατάρτας λυτῶσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τῷ πα-
ναγνῶν Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες,
χαίρει ἡ κεχαρισμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τὴν δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

ἦ. Πεφυτάμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ,

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς κτ' Λευκαῖ.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτῶν Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ
τῆς ἀνθρώπων· ἐπιβαλῶσι.

Εἶπα τὸν Ν'. Ψαλμὸν. Δόξα. Ταῖς τῆς Α'θλοφόρου.
Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. ἔ. Ε'λέησόν με ὁ Θεός.
Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος π.β'.

Φ Α'λαγγα Θεοσεφῆ φωτοφανὲς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χρι-
στὸς τυθῆσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον σινασπισ-
μὸν τῆς Ἱερομάρτυρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, φιλομάρτυ-
ρες δεῦτε πηγήσωμεν, καὶ τὴν πανίερην μνήμην αὐτῆς
πνέματικῶς πελέσωμεν, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· τῆς
λοιμικῆς ἀπαλῆς τὸν ἀσεβόφρονα λαόν σου ἐλδοθέρωσον,
καὶ λυτρώσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'.
Ε'λέα καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶπα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετ' ἑξῆς Εἰρμῶν ἕς ζ'.
Καὶ τῆς Α'γίης ἕς η'. Ὁ Κανὼν τῆς Α'γίης.

Ω, δὴ ἀ, ἦχος π.β'. Ως ἐν ἡπύρῳ πεζύδσας ὁ Ἰσραὴλ.

Χ Οροβαπὼν ἑφροσυῶς τὰ νοητὰ, Οὐρανῶν σκηνώ-
ματα, καὶ λαμπόμοις φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥυσταί με
παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η Φωτοφόρος μνήμη ἡλιακῆς, ἀπασράπτα χάρι-
τος, καὶ φωτίζει τὰς πειρᾶς, ἐν αὐτῇ πρῶνταί σε
χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς ταύτης ἐπάνυμε.

Ρ Αἰς τῆς αἱμάτων ρανίσι τὴν ἀλμυρὰν, ἀπιστίας θά-
λασαν, κατακλύσας ποταμὸς, ἀσεβείας γέγονας
Χεῖρ, καταρδῶν ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰά.

Θεοτοκίον.

Α Μαρπῶν καταγίδες, καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύ-
ματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγὰ, ἐπ' ἐμέ διήλθουσαν
τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταῖα πρεσβεῖα σῶσόν με.

Ε' π-

Ε'περος Κανὼν τῆς Α'γίης. Ω, δὴ ἀ, ἦχος δ'.

Α'νοίξω τὸ σῶμα μου.

Η Κίαν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα
Κύριε, ὑμνᾷν ἐφιέμενος τῆς σῆς θεράποντος, θάαν
ἐλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτῶμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι
ταῦτα δυνήσομαι.

Ε βῆρον τὸν ἄδελον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες
Χαράλαμπε, σὺν Κεῖσῳ ἄφρονι, τὴν δυοσέ-
βαν τὴν τέτων ἀπελέγξας. αὐτῶν ἐξεφάνωσαι χεῖρ
τῆς Κτίσεως.

Β Ασίλιον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσαστο, δαυμό-
νων διώκτιν πε, θάε ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, νοση-
μαίπων τε παντοίων ἐλατῆρα. διὸ ἐορταῖσας τὴν μνή-
μην Α'γίης.

Θεοτοκίον.

Μ Αἰά τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν,
τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, σάμνον τὴν πάγχρυσον,
τὴν βασιλέσσαν τὸ φύσα θάον μαῖνα, τὸ τρέφον ἐκά-
στον πειρᾶς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Α'νοίξω τὸ σῶμα μου.

Ω, δὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ἕς σύ.

Θ γκ ἔστιν ὅλως ἐξαπαῖν, τῆς θαυμάτων τὰ πλήθη,
ἀπερ ἐδρασας ἔτι ἐν τῷ βίῳ περὶν, καὶ πρὸς
Θεὸν μετελθῶν, Α'θλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαγε.

Δ Ὑνάμα θεία κρατυθῆς, τὸ ἀνίχυρον θράτος,
τῆς ἀνόμεν καθεῖλες, σρατιώτης ὡς σερόδος, ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ ἀθλητῶν, ὡς πολίτης θείας παρατά-
ξεως.

Α ἱμάτων ῥάδσαντες κρενοὶ, σὲ τῶ σώματος πᾶσαν,
ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ θαντὴν πυρκαϊάν, κατέσ-
βησαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χαμαρῶν σοὶ δὲ προεξέλεσαν.

Β

Θεο-

Θεοτοκίον.

ΑΓίων Ἀγίων Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἀγιοτήτος οἶκος, δέδαγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνῃ Χριστός, ὡς διήλθε, σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ροὺς σὰς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς σωελεθόντας ἐν Ναῶ, τῷ Κόραν προσκυνησάσαι, τῷ δαυὶ καὶ σεβάσμιον, φέρει καὶ διαφυλάττει, σκανδαλίων τὸ πολεμήτορος.

ΗΕκρὸν νεανίαν ἀνάστησας, δαιμόνων ὀφθιάς τε ἐλάττη, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶς ἐν αἵματι, χαρῶν ἀρπάσας τὸ δράκοντος.

ΛΕὐτὴ ἡ πληθὺς τῶν χειρῶν ὡν, Κυεῖς τὸν Μάρτυρα πιστῶς, ἀνέσωμεν καὶ σέλωμεν, αὐτῷ τῷ Κόραν ἄσματος, πνέματικοῖς τῷ πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν. Θεοτοκίον.

Υἱὸν τῷ Θεῷ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν Κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν σῇ γαστρὶ χορήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάσασας, Παρθενομήτορ ἀχραντὴ, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάδισμα, ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Γτύλος ἀσαστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἀσβεστος τῆς Οἰκουμενῆς, ἀθλοφόρε ἀνεδάχθης ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, καὶ ἀναλάμψας Ἡλίας φαιδρότερον, τῷ τῶν ἀδωλῶν ἐλαίνας σκοτομύναν. Μάρτυς εὐδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέλευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον, ἦχος α'. Τὸν πόρον σου Σωτήρ.

ΡΑ' σίφη τῶν πιστῶν, ἀσεβῶς σωελεθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστῷ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως ἀφημῶμεν, ἀσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμαντίνον, καὶ

δυσ-

διωγεῶν καθαρῶν, τὸν κηρύττοντα, Θεὸν τῷ σύμπαντος Κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεοῦ υἱόν.

Θεοτοκίον.

ΔΕΑρτο τὸ σεπτὸν, τῷ Δεσποτῇ δοχαῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπαισμένους εἰς χάος, δαμῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτανῶν σωτήρια, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζας τὰς δούλῃς σου.

Ω. Ἡ δ'. Χριστός μου δυνάμις.

ΩΡαῖος νέγους, χριστιανῶν ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοῦς, ταύτην κατηγλαΐσας, Χαραλάμπης ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ σῆμα.

ΛΑιμόνων ἑορτα, τῇ σῇ σωελεψίας, Ἀθλοφόρε ἀνδρᾶ Ναὸν σωτῶν, τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ καρτερίας ἀφάδης, σῆλιν δαΐδας καὶ ὑπόδαγμα.

Εἰς ὕψος αἶροντες τοὺς χαῖρας εὐδοξε, οἱ τῷ σκότειος προσάται σὰς πλάρας, ἔξουν τοῖς ὄνυξι, τῷ δὲ αἰῶνος ἀληθῇ, προσκυνήσαντες σοι ἀπόλαμιν.

Θεοτοκίον.

ΕΣχὺς, καὶ ὑμνήσης, Χριστός ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σῶ ἀνατάλας ὑπερβολῇ, Πανάγνε χριστιανότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ΟΚαθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἀνεδέξατο σε ὡς περ χρυσοπτερυγα πελαῖαν, εἰς ἑρμηνείας σκηνώσεως ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον ἀθλητὴν καὶ περὶ δόξαν.

Αμνηστέος τῷ φέγγει, τῷ Θεῷ Μάρτυς εὐδοξε, πρὸ βημάτων ἑστης, τῶν παρανομιῶν ἀδάμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλδιδέως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

B 2

Μέγας

Εγας ὄντως ἀνεδείχθη, θαυρὸς καὶ πολυούλβος,
ἡ τιμία Κάρα, σὺ τῷ ἀλητῇ Χαράλαμπε,
πολυποιίλα τὰς νόσας, τὴν πανώλυν τε, ἀπελαύνουσα,
νόσον διυνάμη τῷ Ἰνδύματι.

Θεοτοκίον.

Ἦν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν,
τὴν γονισαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον,
τὴν ἐπεραινὸν πύλιν τὴν εἰσάχυσαν, τὰς δοξαζόντας,
ταύτῃ Θεῷ ἅς Βασίλεια.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ω, δὴ εἰ. Τῷ θαύ φέγγεσσι ἀγαθῇ.

Μοῦθ' ὅν πάθος τὸ δὲ ἡμῶς πάθη ὑπομείναντος σερρῶς,
Μάρτυς Χρυσὸ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώ-
ματι αὐδοξε, ἥδ' ἡλὼν προσήλασας καρτερικώτατα.

Ἦν ἀλογίαν ἥδ' διωκτὸν, Λόγος ὁ σιμωνάρχος Πα-
τερὶ, ἐπανορθώμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις
σαφῶς ἐν τίθησι, λυθιῦσαι ἥδ' δεσμῶν σε διαγορεύσει.

Ποῖς ὀβελίσκοις περὶ νηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν τῷ θε-
νῷ, ἥδ' γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῳ τῆς ἀνδρείας
καρπεύεις σα, θεόφρον Αἰδοφόρε ἀξιάγαγε.

Θεοτοκίον.

Ω, θαύ φέγγεσσι ἀγαθῇ, τὴν ἐσκοτισμένην με-
ψυχῇ, ταῖς ἡδοναῖς φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρί-
ας τρέβον ὁδήγησον, ἡ μὲν τὸν Σωτῆρα Χρυσὸν κυήσασα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εἴσανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θαύ δόξῃ σου. σὺ γὰρ
πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσας ἐλαύνει, διώκει δαι-
μονας, καὶ πᾶσι προσέχου πιστοῖς, ἵασιν χαρίζεται, καὶ
κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωμαίων νοσήματα, καὶ ἥδ' ἡ ψυχῶν ΧΑΡΑΛΑΜ-
ΠΕΣ, παύονται τῆς θαύς Κεφαλῆς σου, προσκυ-

νυμέ-

νομένης καὶ τιμωμένης σὺ τῶς. Χρυσὸς ἥδ' ἐδωρήται ἡμῖν,
ταύτῃ ἰατρίῳ, καὶ δανὼν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ ἑλπίες οἱ ἄθεοι, βλέπον-
τες τὰς χάριτας κεκοιμησάσας, καὶ κρεμαμένης τῆς σώ-
ματός σου δανῶς, Δακὸς τῶ παντὸς ὑβρις. σὺ δ' ὡς
Χρυσὸ μιμήτορες, τῇ σου αὐτῇς ὑγίαινας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωμος. Θεῷ ὁ ἐνυπόστατος, ὡς περ
ὑετος ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν Α-
χραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν ἥδ' βροτῶν, ἔσωσε τῷ
καίτῳ σου, ξηραίνουσα τὸ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ω, δὴ εἰ. Τῷ βίβ τὴν θαλάσσαν.

Παμπτὴρ ἐρημάτων σου, τῷ ἥδ' αἰθλῶν σου φωτὶ, φω-
ταγωγῶν τὰ τέρατα. ὁμολογᾷς τὸ ὄνομα τῷ Χρυσῷ,
πυρῶνι εὐώπιον, Αἰδοφόρε Κυρίε ἀξιάγαγε.

ΕΝθέος, πυρῶντος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δροσισμῷ
τῆς πίσεως, ἥδ' ὀυρεβάντων ἐσβεσας τὴν πυρῶν,
Χρυσὸ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δακνῶν ἀξιάγαγε.

Ωλὴς ἐφίεμος, αἰθανάτα, τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπε
ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθείας κινήσας, καὶ προσόχῃ,
νεκρὸς ζῆανέστης, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάζαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονέμενον, ἐναντίας προσβολαῖς, Μη-
τερ Θεῷ σερέωσον, ὡς ἀπαθείας πέχασα τὴν πι-
γλῇ πρὸς σε γὰρ κατεφυγον, ἥδ' ἀνθρώπων τὸ μέγα
καταφύγιον.

Ἄλλος. Τὴν θαύ ταύτῃ καὶ πάντιμον.

Ἦν θαύ ταύτῃ καὶ πάντιμον, τελῶντες ἐορτῇ τῇ
παμμακάροισι, δεῦτε τὴν πάντιμον, Κάραν αὐτῇ
ἀσπασώμεθα, καὶ ἥδ' ὀνῶν τὴν λύτρωσιν κομιτώμεθα.

Β 3

Πηγλῷ

ΠΗγλὴ ἰάσεων ἔχοντες, τὴν Κάραν τὴν σεπτὴν
σε Χαράλαμπες, θερμῶς προσρέχοντες, τὴν
προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν υμνῶντες τὸν σε
δοξάζοντες.

Εγίστω χάριν ἀπέληφας, Θεόθεν Ἀθλητὰ
γενναῖότητι, Μάρτυς Χαράλαμπες, Κάραν τὴν
σὴν ᾧ ὁ Κύριος, ἔβδ ἰαμάτων κρῖνεν σαφῶς ἐρ-
γάσατο. Θεοτοκίον.

Πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἀγνὴ
Θεοσύμφατε, καὶ ἐκατέπλεξε, τὴν σὴν νηδὺν
παμμακάρισε, ἐδροσισε δὲ μάλλον καὶ κατεφώτισε.
Καταβασία. Τὴν θῆαν ταύτῃ καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολυτίμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν Κάραν
κέκτηται, Γερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ, διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίσιν δοξάζουσα.
Ὁ Οἶκος.

Πὸν σερρόν ὀπλίτην, καὶ Χεῖρ σφατιώτην καὶ μέ-
γαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπη τὸν πανεύδοξον,
συνελθόντες ἀφημήσωμεν. ὑπὲρ Χεῖρ ᾧ, καὶ τῆς
ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πί-
στιν τρανῶς ἀνέκηρυξε, τὴν πλάνην τῆς ἀδύλων κατήρ-
γησε, Βασιλέα παρανομῶτατον ἠλεγξε, καὶ τὴν Κάραν
ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. διὸ καὶ τὸν σεφάνον
ἄλφη παρα τῆς δεξιᾶς τῆς Ὑψίστης, καὶ συμπολίτης
Ἀγγέλων ἐγνώετο. ὁθεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ὁρθοδοξίας
τῶν τῶν πατίμων Κάραν καταπαύσασθαι, καὶ ἀφ' ἡ-
μῶν κατασέφασα, καὶ πολλῶν δανῶν, καὶ νόσων ἀ-
παλλαγτικῇ, χαίρει τὸν Κτίσιν δοξάζουσα.

ΜΗΝΙ ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΩ Γ.

ΜΗΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΟΜΑΡΤΥΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ἡ Καταξιώτης Χαράλαμπες ἐκ ξίφους,
καὶ λαμπρότης, καὶ χαρᾶς τῆς Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες ἐτμήθη ἀπὸ λαμόν.

Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χεῖρος, ὁ παμβασι-
λεύς, μᾶς διδάσκα εἰς τὸ θῆον αὐτῶ καὶ
ἱερὸν εὐαγγέλιον, αὐτῶ θέλωμεν νὰ ἀκολου-
θήσωμεν ὁπίσω, νὰ ἀπαρηθώμεν τὸν ἐαυ-
τόν μας, καὶ νὰ σκώσωμεν τὸν Σταυρόν μας ἐπάνω
μας, καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν τὸ ὅποιον τὸ ἐκα-
τέρωσαν πολλοὶ θυμάρτοι, καὶ ἀγιώτατοι ἄνθρωποι,
καθὼς ἦσαν οἱ Ἀσκηταὶ καὶ ἐρημίται, οἱ ὅποιοι ἀ-
πηνήντο τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐγκόσμια, τὴν ἀπάθειαν
τῶ σώματος, πλῆτον, καὶ θόξαν ἀμάρτανον, καὶ ἐφάγον
εἰς τὰς ἐρημίαις, καὶ ἀείσκοντο πάντοτε εἰς τὴν προσά-
γλιν τῶ Θεῷ, εἰς προσδύχας ἡμερνας τε, καὶ ὁλονυχτίας,
καὶ ἄλλαν σκοπὸν δὲν ἔχον, παρέξ πῶς νὰ ἀρέσων τὸν
ποιήτην καὶ πλάστην Θεόν. Τοῖστοι ἐσάθησαν καὶ οἱ
σοφώτατοι διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι
εἶα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχον, πῶς νὰ ὠφελήσων ψυχὰς
ἀνθρώπων, πῶς νὰ τὰς ἐπιστρέψων εἰς τὰ ὀρθὰ δόγματα
τῆς Ἐκκλησίας, πῶς νὰ τὰς σερεώσων εἰς τὴν Ὁρθοδο-
ξίαν, καὶ δὲν ἐφρόντιζον μήτε διὰ τὴν ἀνάπαισιν τῶ
κορμίσ, μήτε διὰ πλῆτον, καὶ ἄλλα κτήματα. Ὑψαιρέτως
δὲ ἐσάθησαν τοῖστοι οἱ ἀγιώτατοι Μάρτυρες, οἱ γεν-

ναῖοι στρατιῶται τῆς ἐπερανίης Βασιλέως Χειρῶ, οἱ καὶ
 λίνικοι νικηταὶ τῆς πλανῆς, καὶ τῆς ἀσεβείας, καὶ αὐτοὶ
 τῷ κοσμοκράτορι διαβάλλει. οἱ ἑποιοί, ὁ μόνον ἐκατα-
 φρόνησαν πλάνη, καὶ κτήματα, καὶ δόξας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ
 τὸ ἰδιόντες κορυμνί ἐπαρείδωκαν εἰς μυριάς τιμωρίας, καὶ
 βασάνας ἀνήμερας, εἰς πόσον ὅτι καὶ αὐτῶν πτωχὺν γλυκυ-
 πάτῳ ζωῶντες ἐκαταφρόνησαν, καὶ ἐπρόκειραν τὸν Οὐ-
 νατον. αὐτοὶ οἱ Μάρτυρες βεβαιώτατα ἀπαρνήθησαν τὸν
 Κόσμον, καὶ τὸν ἐαυτὸν τῶν ἐπειδὴ καὶ ὑπερήθησαν τῶν
 παρῶσαν πολυπόθητον ζωῶν, καὶ ἐπικύρουν ἐπαύτως τοὺς
 Σπαιρόντες, καὶ ἐφύλαξαν βεβαίαν καὶ σεραπὴν τὴν Οὐ-
 ρόδοξον Πίσιν, καὶ τὴν ἀγαπίω τῇ Χειρῶ, σοχαζόμε-
 νοι ὁρῶντες, πῶς ἔκ ἄχον ὠδε μέλυσαν πόλιν, καὶ διὰ
 τῷ ὁλοφυχῶς ἐπέζητην τὴν μέλυσαν. τότε χάριν καὶ
 ἐδοξάθησαν ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐτιμήθησαν. καὶ ὁ μόνον ἀπο-
 λαμβάνει τὴν Οὐρανίον Βασιλείαν, καὶ χαίρειν αἰ-
 νίως μετὰ τὸν Χειρῶν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔχουσιν τὸ αἰμαίνε-
 σθαι ἀκόμι καὶ ἀπαντιχῶ τῆς Οἰκουμενῆς τιμῶνται, καὶ
 ἐορταζονται, καὶ θέλων δοξαζῶν εἰς αἶον τὸν ἀπαντα.
 Τοῖς τοῖς καλλίνικος καὶ γυναικίος στρατιώτης Χειρῶ ἐσαθῆ
 καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος, καὶ τιμώμενος ὁ ἱερομάρτυς
 λέγω καὶ Μεγαλομάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ὁ ὁποῖος
 ἦτον πρότερον Γερῶς ἐνομαζόμενος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς
 Μαγνησίας. καὶ δὲ τὸς καμρὸς ἐκείνης ἐβασίλευον εἰς τὸν
 Ρώμῳ Σεβήρος ὁ δυσσεβής, καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦτον εὐίας
 ἡγεμὼν ἀπληγῆς, καὶ ἀνήμερος, Λακιανὸς ὀνομαζόμενος,
 ὅς τις ἐβασαίνε πολλὰς Χειριανὰς διὰ τὴν ἀρνήσθαι τὴν
 ἀσεβείαν, καὶ τὴν προσκυνοῦσιν ἀναιδέητα ἔδωλα. καὶ
 μαθὼν ὅτι ἐκὰς εἰς τὴν πόλιν τῆς Μαγνησίας, ἦτον εὐίας
 Γερῶς Χαραλάμπης ὀνομαζόμενος, καὶ ὑβρίζει τὸς Θεοὺς,
 διδάσκωντας τὸς Λαὸς παρρησίᾳ τὴν πιστεύειν εἰς τὸν Χει-

καὶ ἐδυσμῶν, καὶ ἐσαθῆ στρατιώτης τὴν τὸν φέρωσι.
 καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἠρώτησε, διὰ τί ἐκαταφρόνηται τὰ ἔδωλα,
 καὶ τὰ βασιλικὰ δογματα; ὁ δὲ Ἀγιὸς ἀπεκρίνατο· ἐγὼ
 ὑπακούω εἰς τὴν ἐπερανίην Βασιλέως Χειρῶ τὰ δέγματα, καὶ
 σωτήρια προσκυνοῦμαι. ἀλλ' ὁ Σεβήρος ἠγάπα μάταια καὶ
 ἀσυνετὰ λόγια· ἐπειδὴ προσάστα ναὶ προσκυνοῦμαι διὰ Θεοῦ
 ἀναιδέητα καὶ ἀπληγῆ ἔδωλα, καὶ παραδίδομαι τὰς ψυχὰς
 τὰς εἰς Θεόν. ἀλλ' ὁ Δεσπότης μὲ Χειρῶς δίδα ζωῶν
 αἰώνιον, καὶ μακαριότητα εἰς τὸς δόξας τῶν. καὶ ὅτι ἐπικα-
 λεῖται τὸ παντοδύναμον αὐτῶν ὄνομα, φάλαγγ οἱ δαίμονες
 ὅτι προσκυνοῦν, καὶ ὑποκρίνεται καὶ ἀνίσχυροι, καὶ πάντα
 αἰδέσθαι αὐτοῦ ἰατρῶνται. λέγει τὸν ὁ Ἀρχὼν· ἄφες
 τῶν περιτολογίαν γέροντα, καὶ καμὲ ὡς φρόνιμος τὸ συμ-
 φέροντα, προσκυνῶντας τὸς Θεοὺς, περὶ δοκιμάσης τὴν
 σκληρὰ καὶ πεινῶντα κολασίαν. Καὶ ὁ Ἀγιὸς· εἰ δὲ
 βασιλευσόμενος ἐδὲ προσκυνῶντας, δεῖ ἀληθινὸν μὲν τὴν αἰ-
 νίαν εὐαγὰ εἰς τὴν Παραδεισὸν. τότε παραχθόντες οἱ Ἀρ-
 χόντες, ἐφέρον τὴν δεινοτέρα κολασίαν, λέγοντες· Οὗτον
 τῶν Θεῶν, κακὴ κεφαλὴ. καὶ ὁ Ἀγιὸς· μὴ γένοιτο ναὶ
 γένοιτο πᾶσι μὲν, καὶ αὐτοῖς, καὶ προσκυνῶντας τὸς αἰ-
 νίους δαίμονας ὅτι σέβονται, ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ φοβῶνται
 τῶν δεινῶν τῶν Σπαιρῶν καὶ φάλαγγ. τότε ἐγύμνωσαν αὐ-
 τὸν, καὶ λαρόντες χαράζας, κατεξέριζον ἀπὸ τῶν κεφα-
 λῶν εἰς τὸς πόδας, καὶ σπαιρῶν τῶν. ὁ δὲ Μακάριος ὑπομέ-
 νων γενναίως αὐτῶν τῶν αὐτοῖς βάσανον, καὶ εἰς ὅλον
 τὸ σῶμα δυνάως ἀπαρττόμενος, ἔλεγεν· ἀχαιρῶ σὰς
 ἀσέλφους, ἐπὶ βασανίζοντες μὲ τὸ σῶμα, προξενῶντες τῆς
 ψυχῆς μὲ, εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα αἰώνιον μακαριότητα.
 ταῦτα λέγοντος τῷ Ἀγίῳ, οἱ ὑπηρέται ἐθαύμαζον, καὶ
 ἔλεγον πρὸς τὸς Ἀρχόντας· τῶν ἀτιμίων νομίζε τιμῶν
 ἔτος ὁ αὐθροπος, καὶ τῶν βάσανων ἀείσιν· μήπως καὶ

ἔναι αὐτὸς ὁ Χεῖρς, καὶ ἦλθε νὰ μᾶς δοκιμάσῃ, καὶ αὐ-
τὸ αἰ χαράσῃ ἀποσομώνοντα, καὶ δὲν ξεχίζετο πλὴν
ταῖς σάρκασι· ταῦτα ἀκέσας ὁ Δεῖξ ἐδυμώθη, καὶ ὑβε-
ζωντας τὰς ὑπηρετίας, πῶς ἦσαν ἀμελεῖς καὶ ἀδυνάτοι, ἀρ-
πασε ταῖς χαράσας ἀπὸ ταῖς χεῖρας, καὶ ἀρχισε νὰ ξεχι-
ζῇ τὸ σῶμα τῷ Ἀγίῳ μετὰ πολλὴν ὀργὴν ὁ Θεοργιστός. ἀλλὰ
παράδους ἐφθασεν ἡ θάλα δίκη τὸν ἀδίκον, καὶ ἐκόπησαν
(ὡ τῷ Θαύματος) ἀπὸ τὰς ἀγκῶνας αἱ χεῖρες, καὶ ἐκρέ-
μοντο εἰς τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος. αὐτὸς δὲ ὁ δαίλιος ἐπεσε
καὶ γῆς φωνάζωντας· βοήθει μοι ἡγεμῶν, ὅτι μάγος ἔναι
ὁ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. πλησιάσας ἐν ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἰδὼν ταῖς
χεῖρας τῷ Δεσπότης κρεμαμμένας εἰς τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος, τὰ
ἐπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξράφη τὸ πρόσωπόν τε
εἰς τὸν τράχηλον, καὶ ἔμεινεν ἐλεηνὸν δέσμιον. τότε ἡ πάλαι
ὅλη τῆς Μαγνησίας ἐφοβήθησαν, καὶ ἐπαρακαλῶσαν τὸν
δίνουον, λέγοντες· ἀπέσρεψον ἀπὸ ἡμῶν τὴν ὀργὴν τῷ
Κύριε Ὁσπε. ἔπυσσε προσάσας ὁ Χεῖρς νὰ μὴ ἀποδιδῇ
κακὸν ἀπὸ κακοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀνταρῇ τὰς μισῶντας. ἔ-
λεγε τὰς ὁ Ἀγίος· ζῇ Κύριος ὁ Θεός μου, δὲν ἔναι δόλος
εἰς τὴν γλῶσσάν μου, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐπαίδασκεν αὐτὸς
ὡς χεῖρας, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ζωὴν αἰώνιον. τότε τὸ πλῆ-
θος ὅλον ἐβόησε πρὸς Κύριον λέγοντες· μή μας ἀπολέ-
σῃς Δέσποτα, ἀλλὰ συγχώρησον μας εἰς ὅσα ἐπταίσα-
μεν, καὶ ἔτι πολλοὶ ἐπίδωσαν. ὁ δὲ Δεῖξ ἐδέετο τῷ Ἀγίῳ,
λέγωντας. Ἀγγελε τῷ Θεῷ, καὶ Οὐρανίε ἄνθρωπε, βοή-
θησόν μοι πᾶσι πάσι. Ἰδοὺ ἔχεις τὸ βάρος τῶν χαρῶν μου
ἐπάνω σου, καὶ ἐγὼ ὑπομένω τὸν κόπον, καὶ βασανον.
λοιπὸν ἰατρῶσόν με, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ ταῖς ὁδύας, καὶ
σὺ ἀπὸ κόπον καὶ μέριμναν. καὶ ἐὰν λάβω τὴν ἴασιν,
νὰ πιστέσω εἰς τὸν Θεόν σε βέβαια. ὁ μὲν ἔν Ἀγίος
ἤυξεν ταῦτα πρὸς Κύριον. ἀχαιρῶμέν σοι Δέσποτα

ὁ μὲν φυλάττας πάντοτε. ἐπὶ βλεψὼν εἰς τὴν παπ-
πὴν τῶν πεπεδημένων, καὶ λύσον ἀπὸ τὰ δεσμά εἰς
δοξαίαν. τότε ἦλθε φωνὴ λέγουσα· χαίροις ἀθληταί
ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, Ἀγγέλων σωσόμενε, καὶ Ἀποστόλων
ὁμότροπε. ἐπὶ τῷ δέσπῳ σου, καὶ δίδω τοῖς ἀδικοῦσι
τὴν ἴασιν. καὶ παράδους ἰατρῶθησαν. καὶ πιστέσας ὁ
Δεῖξ, ἐβαπτίσθη εἰς τὸ ὄνομα Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἀγίου
Πνεύματος. ὁ δὲ ἡγεμῶν ἔπαυσε τὸν διωγμὸν καὶ τῶν
Χεῖριανῶν, ἕως νὰ δόσῃ τῷ Βασιλεῶς ἄδην.

Τότε ἐσανάγοντο ὅλοι τῆς Μαγνησίας καὶ Ἀσίας πρὸς
τὸν Ἀγίον, καὶ ὁμολογέμενοι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν,
ἐβαπτίζοντο. πολλὰ δὲ θαύματα καὶ ἰάματα εἰς τὰς ἀσεί-
νης ἐπέλα κατ' ἐκάστην ὁ Ἀγίος. τυφλοὶ ἀνέβλεπον,
χωλοὶ καὶ καττοιοὶ ἐπεπαύσαντο, δαίμονες ἐφάγον, νε-
κροὶ ἀνίσταντο, καὶ πάντα νόσος καὶ ἀσθένεια ἰατρῶετο·
καὶ ὅποια βλέπων ὁ ἡγεμῶν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Βασιλέα,
καὶ τῷ ἀγγέλε διὰ τὸν Ἀγίον ἅπαντα τὰ γινόμενα,
ὡς αὐτὸν ἀπομειν. ὁ δὲ σοβαρὸς Σεβήρης ταῦτα ἀκέσας,
ἐδυμώθη, καὶ ἔλεγε· διὰ τὴν ἀμελείαν Θεοὶ αἰῶνιοι, καὶ
δὲν ἔξολοθρεύσονται ἀπὸ τῆς γλῶσσης τὰς αἰσεβεῖς ὅπως
ὡς ὑβεζήσας καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξήλε σφατιώτης τελαχοσίης, προσάσαν-
τας νὰ ἐμπήξον καρφία εἰς ὅλυν τὴν ῥάχιν τῷ Μάρ-
τυρος. ἔπαυσε νὰ τὸν σύρῃν ἀπὸ τῆς Μαγνησίας εἰς
τὴν Ἀντιόχειαν. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἐκάρφωσαν τὰς ἡλεις
μετὰ πολλὴν ἀσπλαγχνίαν εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος.
καὶ δέοντες τὸν ἀπὸ τῆς γυναικὸς, τὸν ἐτράβιζον ἀνῆλεως
οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὸν ἐκάθιζον ἐμπαικτικῶς ἐπάνω εἰς
αὐτὰ ἄλογον. ὅταν ἔν τὸν ἐπήγασιν ἰε. σάδια, ἐλάλησε
ταῦτα μεγαλοφώνως τὸ ἄλογον λέγον· ὡς τελοκαπράτοι
σφατιῶται ὑπηρεταὶ τῷ βασιλεῶς διαβόλοι, δὲν βλέπετε
πῶς ἔναι ὁ Θεός μετὰ τὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ Πνεῦμα

τὸ Ἄγιον; λύσατέ τον σκληροτράχηλοι, νὰ λυθῇτε ἀπὸ τὰς ἀπὸ δεσμῶν ἀόρατα. τὸ πρὸς οἱ γρατιῶνται φοβήθητε, τὸν ὑπῆγασιν με ἀνεσιν εἰς τὴν Ἀντιόχεια διὰ νὰ μὴ παρέβαν τὸ πρόσαγμα. ὁ δὲ Διάβολος ἐμεταχηματίσθη εἰς ἄσος γέροντος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σεβῆρον, λέγωντας· εἰ μοι βασιλεῦ, ἐγὼ ἄμαι ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σκυθῶν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατερίδα μου εἰς τὸν μέγαν Χαραλάμπε καλῶμενος, καὶ με ἐπῆρυν ὅλας τὰς γρατιῶνται, καὶ ἦλθεν νὰ σὲ τὸ ἀπὸ, νὰ φυλαχθῇς νὰ μὴ πᾶθῃς τὸ ὅμοιον· τότε ἔφερον καὶ τὸν Ἄγιον, καὶ προσάστα νὰ τὸ καρφώσῃ σὺ βλῶν μεγάλῳ εἰς τὸ σῆμα, ἔπαται νὰ φέρῃ ξύλα καὶ πῦρ νὰ τὸν κείνῃ, ἕως νὰ ξεφυχῇ. ἐκάρφωσαν τὰ λοιπὸν τὴν σὺ βλῶν, καὶ ὦραν πολλὴν τὸν ἐκαταχέμεν, ἀλλὰ πῶς δὲν ἐβλάφθη ὑπὸ τῆς πυρὸς, ὅτι αὐτὸ με ἐσβυσεν, οἱ δορυφόροι ἐκάράθησαν, ὁ δὲ Ἄγιος ἀποθνήσκων, ὡς ῥόδον εὐοσμῶν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔπε νὰ τὸν λύσῃ, καὶ νὰ τὸν φέρῃ πλησίον, καὶ λέγατε διὰ πρόφασιν· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σκυθῶν με ἔκαμε καὶ σὲ ὑβέριον, ἀλλὰ μὴ κακίστης, καὶ εἰς ὅσα σὲ ἐρωτήσω δός μοι ἀποκρίσιν· καὶ ἀπέμεινεν πόσων χρόνων ἦσαι, καὶ τὰ ἔπειν, ὅτι ἦτον ριγ. χρόνων. λέγατον ὁ Βασιλεὺς· ἔπειδὴ τόσας χρόνας ἐζησας, πῶς δὲν ἔχας πόσῳ γινώσκῃ, νὰ γνωρίσῃς τὸς ἀθανάτους Θεούς, ἀλλὰ προσκυνῇς τὸν Χρῆστον, ὡς ἀγνῶστος; καὶ ὁ Ἄγιος, ἔπειδὴ πολλὰς χρόνας ἐζησα, ἐγνώρισα τὴν ἀλήθειαν, καὶ προσκυνῶ τὸν ὄντως Θεὸν τὸν παντοδύναμον καὶ οἰκτίρμονα. ἐσὺ καὶ νεκρὸν ἡμπορῇς νὰ ἀνάσῃς ὡς ἡκιστα, λέγα ὁ Βασιλεὺς· καὶ ὁ Ἄγιος, αὐτὸ μόνον ὁ Θεὸς Χρῆστος διώκεται νὰ τὸ κάμῃ, καὶ ὄχι ἄνθρωπος. τότε προσέταξεν ὁ Σεβῆρος, καὶ ἦλθεν ἐκὰς εἰς τὸ μέσον εἰς τὸν δαμονιζόμενον, ὅς τις ἦτον ἀπὸ τὸν ἔχθρον, καὶ μισόκαλον λς. χρόνας βασανιζόμενος, καὶ

πλησίον τῷ Ἄγιῳ παραγινόμενος, ἐφάνηκεν ὁ δαίμων, ὡς ἐν δανῶς ὀδυρόμενος, καὶ ὑπὸ πυρὸς φλογιζόμενος. δέμαί σου δὲλε τῷ Χρῆστῳ, μή με πρὸς καὶ βασανίσῃς, ἀλλ' ἀπὲ λόγον, καὶ ξέρχομαι, καὶ ἀνδείξῃς δέλω εἴπῃ καὶ τὸν τρόπον, καὶ τὴν αἰτίαν ὅπως ἀσῆλθον εἰς τὰτον τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὁ Ἄγιος, ἀπὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον. τότε ἔπε τὸ δαίμονιον· ὅςτος ἐκλεψε τὰ πράγματα τῷ γατόν τε, καὶ τὸν κληρονόμον αὐτὸ ἐφόνδσεν. ὁ δὲ δαίμωνις τὸν εἰς ποιαντὴν ἀνομίαν ἀχολόμενον, ἀσῆλθον εἰς αὐτόν, καὶ τὸν βασανίζω πῶρα χρόνας ἐξ καὶ τεράκοντα. τότε τὸν ἐπετίμησεν ὁ Ἄγιος καὶ ἀγῆκεν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐθαύμασε λέγων· μέγας ἔστι ὁ Θεὸς τοῦ Χριστιανῶν τε ἀλήθειαν. Καὶ μετ' ἡμέρας τρεῖς ἀπέθανεν εἰς νέος. καὶ λέγα ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Ἄγιον· ἀνάστητον τὸν νεκρὸν τῶτον, εἰὰ διώκεται. καὶ ποιήσας προσέχων ὦραν πολλὴν, ἀνέστη. ὁ δὲν πολλοὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον ἐπίσδσαν, ὁ δὲ ἐπαρχὸς Κεῖσπος ἔπε τῷ Βασιλεῖ· θανάτωτον τῶτον τὸν ἄνθρωπον, ὅτι με μανθῆας κάμνει τοιαῦτα περὶ τεργῆματα. ἀδύς δὲν ὁ Σεβῆρος ἐμεταγνώμισε, καὶ λέγα τῷ Μάρτυρι. Θύσον τοῖς Θεοῖς Χαραλάμπε νὰ φύγῃς τὰ κολασήματα. λέγατον ὁ Ἄγιος· ὅσον με κολάσας χαρότερα, τόσον μάλλον ἡ ψυχὴ με ἀφραίνεται. τότε ὀργισθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐπρόσθε νὰ δέρῃν με λίθους τὰς σκαλόντας, καὶ με λαμπάδας νὰ καύσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῷ, καὶ τὰ γόνα. τὸ δὲ πῦρ ἐπῆδησε καὶ ἔκαυσε τὸς περὶ μεσῶτας ὑπηρετας, καὶ θαυμάζων εἰς ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἠρώτα τὸς ἀρχοντας· τίς ἔστι ὁ Χρῆστος ὅπως καὶ τοιαῦτα περὶ τεργῆματα; λέγατον ὁ Κεῖσπος ὅτι ἦτον ἐπαρχος ἀπὸ πορνείαν ἐγεννήθη ἐκ μιᾶς γυναίκος Μαρίας ὀνόματι. ὁ δὲ Ἀρξάρχος ἀπεκρίνατο· μὴ βλασφημῇς ἐπαρχε, ὅτι ἐσὺ δὲν ἐξέδρας τοιαῦτα μυθήματα. τότε ὁ

Βασιλῆς ἐθυμώθη ὑπέρμετρα, καὶ ὤρμησε νὰ πηδῇ τὸν Οὐρανὸν ὁ ἀνόητος, καὶ ρίπτωντας σαῖτας εἰς τὸν αἶρα, ἐβόησε· κατὰβα Χεῖρς εἰς τὴν γῆν νὰ πολεμήσωμεν· εἰ δὲ, ἐγὼ ἀνὰβαῖν νὰ σὲ εὕρω νὰ χαλάσω τὸ φερέωμά, νὰ σβύσω τὸν Ἡλίον· τότε γίνεται σπασμός, καὶ φόβος μέγας καὶ ἀγανάκτησις, ὅτι ὁ Κύριος ὀργισθῇ, ὁ Οὐρανὸς ὡς δειδρόν ἐστίετο, καὶ αἱ αὐτὴ δυνάμεις δυνατὸς ἐταλάθησαν, καὶ ἀσραπαὶ καὶ βρονταὶ μεγάλαι ἤκοντο· καὶ δειδώς ἐκρεμάθησαν εἰς τὸν αἶρα ὁ, π. Βασιλῆς, καὶ ὁ ἄγγελος ὁ ἑπαρχος, καὶ ἐφώναζον ὁ Βασιλῆς πρὸς τὸν Ἄγιον· Κύριέ μου Χαράλαμπες διηκῶς ἐπαίδον, δεήθητι Κύριε τὰ Θεὸς νὰ με λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς παιδείας, καὶ νὰ γράψω τὸ ὄνομά τε εἰς ὅλας τὰς πόλεις νὰ τὸν δοξάζωσι· τότε ἦλθεν ἐκὰ καὶ ἡ Οὐγάτηρ τῆ Βασιλείας Γαλιλῆνι ὀνόματι, καὶ λέγοντα· πείσθωσαν εἰς τὸν Κύριον, καὶ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τῶν δεινῶν Οἰκτιρμῶν καὶ πανάγαθος, ὅτι αὐτὸς ὁ Χεῖρς ἄναι μόνος Θεὸς ἀδιάδοχος· καὶ προσεκυῖωσε τὸν Ἄγιον λέγοντα· παρακάλεσον τὸν Κύριον νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς οὐδυνῆς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐμεὺ πείσθῃ, ἡδὲ καλῶς, εἰδὲ καὶ σὲ κάμνα μετ' ἐσὶν αὐτὸν τέλειον· προσδέξαμεν λοιπὸν τῶ Ἄγιῳ, ἐταυτε τὰ Θεὸς ἡ ἀγανάκτησις, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν γῆν ὁ Βασιλῆς μετὰ τὸν ἑπαρχον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὸ παλάτιον, ἔκαμαν τρεῖς ἡμέρας συλλογιζόμενοι τὸν φόβον τῶ Θεοῦ, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν· ἡ δὲ Οὐγάτηρ τῆ Βασιλείας ἔδον ὄραμα, καὶ τὸ ἀνέφερε πρὸς τὸν Ἄγιον, ὅπως λέγοντα· ἐφάνη μοι πῶς ἄρεθῶν εἰς εἷα περιβόλι ὠραιότατον μετὰ δειδρά δωδέσατα, καὶ βρούσιν εὐμορφον, καὶ ἦσαν πλησίον ὁ Πατήρ μου μετὰ τὸν ἑπαρχον· ὁ δὲ φύλαξ τῶ Παρὰ δόξα ἐδίδωκεν αὐτὰς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ῥάβδον, καὶ ἐμείνα ἐσύκωσε, καὶ μετ' ἐβάλε μετ' τιμῆς, καὶ λέγοντα· ἐσὶν ἐδὲ

ἡ κατωκία αὐτῇ καὶ τοῖς ὁμοίαις σα, νὰ συνδραίνε-
ται πάντοτε· αὐτὰ ἔδον, καὶ παρακαλᾷ σε διδάσκαλε νὰ
μετ' αὐτῆς τὴν δεήσῃσιν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τὸ περιβόλι
ὅπως ἔδιδες, εἶναι ἔξω διηκῶν ὁ Παράδοχος, καὶ σὲ ἐβάλε
μέσα ὁ Δεσπότης Χεῖρς, διατὶ τὸν ἐπίδωσας· τὸν δὲ
πατέρα σου καὶ τὸν ἑπαρχον ἐδίδωκε, διατὶ μέλλαν νὰ ἀπο-
στήθωσαν, νὰ μὲς κακοποιήσῃ οἱ ἀχάριτοι· ὅπως ἔπε-
σε ἡμέρας τελέοντα, ἐπροσκάλεσον ὁ Βασιλῆς τὸν
Ἄγιον, καὶ λέγοντα· Θυσίασον εἰς τὰς Θεὸς νὰ κάμῃς
τὸν λόγον μου, καὶ νὰ τιμήσῃς τὸ λόγον σου· ὁ δὲ ἀπεκρί-
νατο· τὰ λόγια σου ἄναι πικρά καὶ ἀσυνέτα, καὶ δεὺν πρέπει
νὰ σὲ ὑποκυνθῶ εἰς δόλος Θεὸς καὶ ὑπήκοος ὀργισθῇς ἐν ὁ
Βασιλῆς, ἐπρόσθε καὶ τὰ ἐβάλον χαλινάρι εἰς τὸ στόμα,
ἵνα νὰ ἦτον ζῶον ἄλογον, καὶ τὸν ἐτόμπλον εἰς ὅλιον
τὴν πόλιν μετὰ πολλῶν καταφρόνησιν· ὁ δὲ Ἄγιος ἤνυχτο
λέγων· Δέσποτα Κύριε ὅπως ἐπλασας τὸν ἄνθρωπον καὶ
τὸν ἐτίμησας καὶ τὴν ἐκόνασα καὶ ὁμοίωσιν, ἐπίβλεψον
εἰς τὴν μαρίαν ταύτην καὶ ἀπαλὰς τὸ τυραννῆ, ὅτι ταύ-
τη πάχω διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· ἡ δὲ Γαλιλῆνι ἐθυμ-
βόλα εἶδον πολλῶν τὸν πατέρα της νὰ ἀπέχη ἀπὸ τὴν
ἀμαρτίαν ταύτην, καὶ νὰ πείσθῃ εἰς αὐτὸν τὸν Θεὸν
ὅπως ὠμολόγησε διὰ νὰ μὴ κολαδῇ αἰώνια· ἀλλ' αὐτὸς
ὁ ἀσυνέτος εἶδεν ὠφελήθη, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χῆρον
ἐτράπη, καὶ τὴν ἐπρόσθε νὰ θυσιάσῃ τὰ ἔδωλα· αὐτῇ
δὲ ἡ παύσοφος διὰ νὰ τὸν ἐμπαίξῃ, τὰ ἔπαξε νὰ τὴν προ-
σκυνήσῃ, καὶ ἀπελθὼσα εἰς τὸν Ναὸν τῶ Διὸς καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἔπειν εἰς τὰς ἱερᾶς, δεήθητε τὰς Θεὸς νὰ δεχθῶσι
τὴν προσάχλυνά, ὅπως τὰς ὑβρίσας· οἱ δὲ ἐβόησαν· ὁ
μέγας Θεὸς Ζεὺς, καὶ ὁ κραταῖος Ἀπόλλων, οἱ ποιηταὶ τῶ
Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, συγχωρήσατε τὴν Δέσποιναν Γα-
λιλῶν διὰ τὴν ἀπάτην τῶ Πατρὸς της· ἡ δὲ μακαρία

ἔδραξε τὸν Δία λέγασα· εἰ μὴ εἶσαι Θεός, πῶς δὲ ἔγωγε
 εἶξας τὴν γνώμην μου, καὶ τὸν ἔρριψέ κἀπὼ, καὶ ἐσιω-
 τεύθην. τότε ἄρπασε καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ λέγατε
 ἔλα κἀπὼ, καμπύρην, συμπρόγηρε, τῷδ' αὖθις ὠπώτω· ἢ ἀπώ-
 λαα. καὶ ἐγκρέμνισα αὐτὸν καὶ ἄλλα λδ'. ἀδωλα,
 ἀπῆλθον οἱ ἱερεῖς ἄς τὸν Βασιλέα λέγοντες· πῶρα μέλλῃ
 νὰ χαθῇ ὁ Κόσμος καὶ νὰ σβύσῃ ὁ ἥλιος, ὅτι οἱ Θεοὶ
 μας διεῖρράγησαν, καὶ ἀπέθανον, ὅτι ἡ Οὐγατίστρα τὸ
 ἐγκρέμνισε. λέγατες ὁ Σεβῆρος· ἄρῃτε πενήντα μισ-
 ρες νὰ τὰς ἀποκαταστήσαν· τίμω νύκτα, νὰ τὰς γῆσαι
 τὸν τόπον τῆς, νὰ μὴ μᾶς γελῶν οἱ Γαλιλαῖοι, πῶς οἱ
 Θεοὶ μας ἐσιωτεύθηνσαν· καὶ ὅπως ἐποίησαν· καὶ τὸ πρῶ-
 τῶν αἵματι τῆς Γαλήνης, ἐλθὲ Δεσποῖνα νὰ ἰδῇς πῶς οἱ Θεοὶ
 ἀνέστησαν. ἡ δὲ ἀπελθούσα καὶ ἰδούσα τὴν ἀνάγκην
 σιν, ἐγνώρισε τὴν πονηρίαν καὶ λέγα· ἄς μὴ ἀμελήσω
 νὰ σωτηρεύω νεωτέρους Θεούς. καὶ ἔπε ταῦτα πρὸς τὴν
 ἑξοῦ· ἀπὸ νεκρῶν ἀνίσταντες, ὡς νεκροὶ πάλιν κατα-
 ποντίσθητε. ταῦτα εἰπὼσα ἐγκρέμνισεν ἅπαντι.

Ταῦτα πάλιν ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐθυμώθη, καὶ λέγα
 πρὸς τὴν Γαλήνην· τί ἔκαμες μισαρώπιτη; ἡ δὲ ἀπεκεί-
 νατο· ἐπαθὲν ἄς ἐσθῆται, καὶ τὰς νομίζετε Θεούς, τὰς ἐγ-
 κρέμνισα. καὶ εἰ μὴ ἐχθρὸς καὶ ἄλλος, νὰ τὰς κάμω πῶς ὁμοῖα,
 διὰ νὰ γνωρίσετε τὴν πλάνησιν, νὰ μὴ ἐλπίζετε ἄς
 αὐτὰς, ὅπῃ δὲν θυμῶνται νὰ ὠφελήσων τὰς ἄς αὐτὰς πι-
 σδόντας, μήτε τὰς μισῶντας αὐτὰς, νὰ φονεύσωσι. τότε
 θυμωθεὶς ὁ Τύραννος, ἐπρόσθε διὰ ὕβριν τῷ Μάρτυ-
 ρος νὰ τὸν παραδώσῃ μίᾳς χήρας γυναικὸς νὰ τὸν φυ-
 λάξῃ ἄς τὸν οἶκόν της. καὶ καθὼς ὑπῆγεν ὁ Ἅγιος, ἀκαμ-
 πίστας ἄς εἶα σύλον ξηρόν, ἐβλάστησεν (ὡς τῷ Θάμματος)
 ἐκᾶνος ὁ σύλος, καὶ ἔκαμε τόσους κλάδους, ὅπῃ ὅλον τὸν
 οἶκον ἐσκέπασεν. ἡ δὲ γυνὴ ἰδούσα τοῖτον παράδοξον,

προσεκύνησε τὸν Ἅγιον λέγασα· ὕπαγε ἀπὸ τοῦ ἀπῆλ-
 τος Κύριε, ὅτι δὲ ἔμαι ἀξία νὰ εἶσαι πλησίον μου· ὁ δὲ
 ἔπειθ' αὐτῇ· μὴ φοβέσθαι, ἀλλὰ πείθεαι ἄς τὸν Κύ-
 ριον, ὅς τις εἶναι Θεὸς αἰνετός καὶ εὐσπλαγχνος. τῇ ἐπαύ-
 ριον ἰδόντες τῆς γυναικὸς οἱ γάμοι τοῖτον δαΐδρον με-
 γάλαν ἄς τὸ δαμάτιον μετ' αὐτῇ καὶ καρπὸν, ἐθαύμα-
 σταν· καὶ ἀσελθόντες ἄς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν Ἅγιον δι-
 δάσκοντα, καὶ τὸν ἡρώτων, εἰ μὴ αὐτὸς ἦτον ὁ Χειρὸς. ὁ
 δὲ ἀπεκείνατο· ὁ δὲ ἄλλος ἔμαι τῷ Δεσπότη Χειρὸς, καὶ με-
 τὰ τὴν χάριν αὐτῇ ποιῶ τὰ θαυμάσια. τότε ἡ γυνὴ ἔπε
 πρὸς αὐτὰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐγκωμιάζουσα τὸν Ἅγιον, καὶ
 παύσας τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ πισδύσαντες ἄς τὸν Χει-
 ρὸν ἐβαπτίσθησαν. καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀνῆγγαλαν
 τῶν τῷ Βασιλεὺς αὐτὸ τὸ πρᾶσιον, καὶ θαυμάζοντες
 ὅλοι, ἔπειθ' ὁ ἑπαρχος· πρόσθε Βασιλεῦ νὰ τὸν ἀπο-
 κεφαλίσῃ, νὰ μὴ κάμῃ καὶ ἄλλα πῶρα, νὰ πισδύσῃ
 ἄς τὸν Χειρὸν περισσότεροι. ὁ δὲ ἐδωκε κατ' αὐτῷ τὴν
 πελάταιαν ἀπόφασιν· τὴν ὁποίαν λαβὼν ὁ Ἅγιος ὑπῆ-
 γαιον ἄς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ψάλλον τὸ, Ἐ'λεον,
 καὶ κρίσιν ἄσσομαῖσοι Κύριε. καὶ φθάσας ἐκᾶ, καὶ ὑψώ-
 σας πρὸς Οὐρανὸν τὰς χάρας καὶ ὀμματα, ὅπως ἠύξατο.
 ὁ Χειρὸς σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου πάντοτε, ὅτι ἐλεήμων
 ὑπάρχης καὶ φιλανθρώπος. ἐσὺ παντοδυνάμει ἐπάταξας
 τὸν ἐχθρόν μου διάβολον. καὶ πατάξας τὸν Ἀδὺν, ἐλύ-
 τρωσας ἀπὸ τὸν θάνατον τὸ ἀνθρώπινον γένος. μνήθη-
 τίμα Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. ταῦτα προσδύχοντες
 τῷ Μάρτυρος, οἱ Οὐρανοὶ ἠνεψύχθησαν, καὶ ἦλθε πρὸς
 αὐτὸν μετὰ πλήθους Ἀγγέλων ὁ Κύριος, καὶ λέγατε·
 ἐλθὲ προσφιλέστατε, καὶ ἡγαπημένε μου Χαράλαμπε,
 ὅπῃ διὰ τὸ ὄνομά μου τοσούτον ἐκακοπάθησας. ζήτησόν
 μοι ἄτινα χάριν θέλεις, νὰ σὲ ἐπακούσω θελήμας. ὁ

δὲ ἀπεκρίνατο· καὶ τὸ μέγαλον μὲ χάρισμα ἔχειν,
ὅπως ἡξιώθῃ νὰ ἰδῇ τὴν φοβερὰν δόξαν τῆς παρουσίας
σου. πλὴν ἐπαδὴ ἡ ἀγαθότης με προσέσκη νὰ τὴν
ζητήσω αὐτῇσιν, παρακαλῶ τὴν Βασιλείαν σου νὰ μὲ κά-
μῃς ταύτῃ τὴν χάριν· ἡς ὅποιον τόπον ἐρεθῇ κομμά-
τι ἀπὸ τὸ λείψανόν σου, καὶ ἡς ὅποιαν χώραν με δέλῃ
ἐφορτῆσαι, νὰ μὴ γοῇ πῶς πάντα, ὅτε πανῶκα νὰ θα-
νατῶν τὰς ἀνθρώπους ἄωρα. ὅτε ποιηρὸς ἀνθρώπου νὰ
βλάβῃ τὰς καρπὰς, ἀλλὰ νὰ ἐνέησιν ἐν σὰνθερίᾳ,
χρῶν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ἰατρῆς, πλήθος σίτες, οἶνος,
καὶ ἑλαῖς, καὶ πετρόποδα, καὶ ἄλλα χρυσίζοντα. καὶ ὅ-
τις ἔχει τὸ Μαρτυριόν σου, καὶ μνημονόημε, νὰ μὴ λη-
φῇ τὸ βόδιον, μήτε ἄλλο πετρόποdon, μήτε ἡ ψυχὴ
τὴν νὰ λάβῃ τινὰ κακὸν πώποτε· ἐπαδὴ σάρκα καὶ αἷμα
ἂσι ποιήμα τῆς ἀγαθῆς χαρὸς σου καὶ συγχώρησον
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος, καὶ
φυλάττει ὑγίαν τὰ βόδια τὰ νὰ γεργασί τὴν γῆν, νὰ
ἀπολαμβάνει τὰς καρπὰς ἀφθονά, νὰ σὲ δοξάζῃ.
λέγοντες ὁ Κύριος· νὰ γοῇ τὸ δέλημά σου δούλεμα.
καὶ τότε ὁ μὲν Κύριος ἀνῆλθεν εἰς Οὐρανὸν, ὁ δὲ
Ἅγιος παρέδωκε τὴν ψυχὴν ἐν ἁλίῳ χωρὶς νὰ τὸν
κόψῃ ὁ δῆμιος. ἡ δὲ μακαρία Γαλιθαία ἐπαφίανται
εἰς χροστὸν σεντῆκε τὸ Ἅγιον Λείψανόν σου με πολύ-
τιμα μύρα καὶ ἀρώματα.

Τὸ ὅποιον πανσεβάσμιον καὶ Ἅγιον Λείψανον τὸ Ἅγιον
τάπη, διανομοῦσιν πανταχῶς εἰς τὰς Ὁρθόδοξας Χερσὶ-
νὰς χάριν ἀλαβάρων, ἀλεξήριον τῆς δαυῶν, καὶ ἱατρῶν
ἀεισὸν πάσης νόσου, καὶ ἀσθενείας. ἡ δὲ ἀγιωπάτη καὶ
πάντιμος αὐτὴ Κόρα δέσκεται τὴν σήμερον εἰς τὴν
ἀγιωπάτῃ ἐπισκοπῇ τῆς Σπαγῶν, εἰς τὸ σεβάσμιον
καὶ ἱερὸν Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῶ

Ἅγιον Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Σπυριδίου, ὅτε
ἔχεις τὰ Μετέωρα, καὶ καθ' ἐκάστῃ πελῆ πάλμπολλα,
καὶ παραδόξα θαύματα. ἱατρὰς νόσους πολυαδὰς τῆς
μετρίσεως καὶ πόθου προσόντων. Ἐξαιρέτως δὲ φυλάτ-
τει ἀμολυτὰς καὶ ἀνεπηρέστους ἀπὸ τῆς λοιμικῆς νό-
σου, ἡγὼν ἀπὸ τῆς πανῶκα, ἐκάνης ὅτε με πόθον
καὶ πῆλιν ἀδίστακτον φέρει ταύτῃ τὴν Ἅγιαν Κόραν
εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας των, καὶ εἰς τὰ ὁσπῆτιάτας, καὶ
με ἀλάβαν τὴν κακασπάζοντα κάμνοντες πρῶτον ἀ-
γιασμόν. καὶ ἔπειτα τῇ τῷ Θεῷ βοηθῶν, καὶ τῇ χάριτι
τῷ Μεγαλομάρτυρος διαφυλάττονται ὑγίης καὶ ἀπά-
ρακται ἀπὸ τῆς ποιότητος ἀσθενείας. Οὕτω δοξάζει, καὶ
τιμᾷ ὁ Θεὸς ἐκάνης ὅτε κηρύττειν παρρησίαν τὸ Ἅγιον
τὸ ὄνομα ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Τυραννῶν ἀπίστων, καὶ
χαιρὸν τὸ αἷμα τὸ διὰ τῆς ἀγάπης τῆς μονογενῆς αὐτοῦ
Τῆς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. καὶ εἰς τὸν τὸν Κόσ-
μον τὰς δοξάζει καὶ τὰς μεγαλύνει, καὶ δίδει τὴν χάριν
τὴν εἰς τὰ Ἅγιά της λείψανα, διὰ νὰ κάμνῃ παραδόξα
θαύματα. καὶ εἰς τὸν ἄλλον νοερὸν Κόσμον τὰς σινα-
ειδῆ με τὰς αὐτὰς Ἀγγέλους, τὰς κάμνῃ συγκληρο-
νόμους τῆς Βασιλείας σου, διὰ νὰ χαίρῃσιν αἰωνίως εἰς τὰς
κόλπας τῆς Πατερικῆς Ἀβραάμ, εἰς τὰς αἰωνίους σκη-
νάς, ἐν τῇ ἀγιωπάτῃ χορῷ τῶν πρωτοτόκων, ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. ἡς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχᾶν
ἀδοκίαν καὶ χάριτι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ω,
πρέπει δοξαί, τιμῇ, καὶ προσκυώσης, νυν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τὰς ἀπεραντὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡς δὲ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῇ περὶ λιπαινόμε-
νος, Ἀθλοφόρε Χριστῷ, ὡς χροστὸς ἀροιστότερος
γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρηματίσας.

Ων προσελχὼν σὴ τῇ δρόσῳ, παρανομένῳν ἡ καμί-
νος, κατεσβέθη σοφείῃ, ἐρρύθη μελῶδων τῶ πο-
σαντι, ἄλογητός ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν.

ΡΗ, παρατίσαι τῆς ἁθλῶν, δειδρον ἐφαιῆς ὑψίκο-
μον, συσκιᾶσον πιστὰς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας
κραυγάζοντας· ἄλογητός ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς Πα-
τέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Η Τίω χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγῳ νηδύνει
Ἀγνή, ἀφροσύνης τίω καρδίαν μετὰ πλησύνει
τὸ κατηφές διώκοντα τῆς παιδῶν, Ἀπαρτρεπε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρεσαν τῇ Κτίσει.

Α Νυμνῶσι σε βοῶντες, χαίροις εὐδοξε, Μάρτυς ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ. τίω θάνατον Κάρανσα γὰρ
σὺ δεδώρησαι ὡς κελύβιν βρύσαν, πλῆστον ἄστυλον
ταῖς ψυχαῖς ἀφραίνοντα, τῆς πιστῶς σε δοξαζόντων.

Η Εὐγαλιώμενος τὰς ἁθλῶν, Θεωπεῖς Μεγαλο-
μάρτυς Χειρὸς, καὶ τὰς ἀγῶνας τὰς σῆς. εὐδο-
λῶν σεβάσματα γὰρ καταβεβληκας, καὶ κατήρησας,
τίω τῆς δαιμόνων ἔπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ω Σ Φωστήρ ἀλαμπέσατος ἀνέταλον, ἡμῖν ἡ Κάρ-
σα, τῆς πλαιῆς τῆς ζοφεράς, κινδυνῶν καὶ θλί-
ψεων ἡμᾶς ἔξαίρεσα, νοσημάτων τε τῆς ὀλεθρῶν ρύε-
ται, καὶ δωρεῖται τίω ὑγίαν. Θεοτοκίον.

Α Ναπέταλκον ὁ μέγας, καὶ ἀνέπερος Ἡλῖος πα-
σι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πανταῖς
ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς κραυγάζοντας, ἄλο-
γημῶς Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.
Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρεσαν.

Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις.

Α Αἰς ῥοαῖς τῆς αἱμάτων ἐπισαζόμενος, τῆς σιγμά-
των τῶ κάλλι ὠραῖζόμενος, τῶ νικητικῷ, ἀπρεπῶς

δια-

διαδύματι, κεκαλλωπισμῶς, Θεὸς παρέσης Μάρτυς.

Ων βασάνων τὰ πλήθη κατεκαύσαν, τὴν ἀν-
δρῶν σα Μάρτυς καὶ γενναῖότητα, ἡ τῆς διω-
κῶν, ἐκ ἡμετέρων οὐσίας, σὲ τίω λαμπροτάτην,
Θεόφρον καρπερίαν.

Ε ράδες τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γεν-
ναῖος, καὶ σύλος ἁσαστος, ἐρασμία πιστῶν, ἀσεβείας
ἀντίπαλος, ὅπως ἀνεδέχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο Τὰ πάντα ποιήσας θεῶν βελλήματι, βελληθῆς ἐν γα-
σεῖς σὺ κησιν Ἀχραντε, ῥύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλά-
σαι βελλόμενος, ὃν ὑπερυψίμεν, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ἄλλος. Παῖδας ἀγαθὸς ἐν τῇ καμίνῳ.

Η Εὔγας ἀρωγὸς τῆς ὀρθοδόξων, καὶ ῥύσης ἐκ τῆς
κινδυνῶν ἀναδέδωξαι, πανσοφε Χαράλαμπες·
ῥύεσαι γὰρ πάντοτε, πάντας τὰς προσρέχοντας, τῇ σε-
πτῇ Κάρσῃ, καὶ λύσιν τῆς κακῶν αἰτεμεύς, καὶ ὑπε-
ρυψίστης Χειρὸν εἰς τὰς αἰώνας.

Ε Στῆς ἐν σαδίῳ τῷ Σεβήρῳ, σερέμνιος οἱ ἀπερ ἀδά-
μας τις, σύλος τ' ἀπείτρεπτος, εὐδοξε Χαράλαμ-
πες, καὶ τὸν Χειρὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ αὐθροπον, καὶ
ὅλως ἐκ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῆς παλαμναίων θω-
πείαις θυμοβόροις.

Υ σον τὰς σερᾶς μετὰ τῆς πταισμάτων, ὑμνῶντος τὴν
Κάρανσα Χαράλαμπες, τὴν αἰὰ πηγάζσαν, νά-
ματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρέμενος,
θανῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσος, σὲ ὑμνολογῶντι εἰς πᾶ-
ν τὰς αἰώνας. Θεοτοκίον.

Ο δον ἐν ἀκαύθαις ἀρηκῶς σε, καὶ αὐθρο ἐν ταῖς
κοιλᾶσι τὸ πανδύοσμον, κελόντε πανάσπιλον,
Δέσποινά Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἀνῶθεν ἐν σοὶ

ἐσκή-

ἐσκήνωσε, καὶ Κόσμον ἀσώδισεν πάντα, σὲ ὑπερυψώ-
 τα εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδες ἀγαθοὶ ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδὼν ἀνυψάτω.

Οὕτῃ, ὁ ξίφος, αἷμα δὲ θάνατος, ὁ διαγμός
 ὁ θλίψις, ὁ λυμός, ὁ δὲ κίνδυνος, ὁ βασανισ-
 παντοίων ἐπίνοια, ἔχυσεν τῆς ἀγάπης ὅπως χωρίσασθαι
 τὸ πεποιηκότος, Ἀδελφοὶ ἀξιοθαύμαστοι.

Σεσοῖς ἐνύχων τὰς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν τὸ
 νας ταῖς σοδαῖς ταῖς δὲ αἵματος, σευτὸν Ἀδελφὸν
 ἔκοσμησας. ὁ Θεὸς σὺ παρρησία, Μάρτυς ἀντι-
 τε, πᾶν τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν χαίρων παύσασθαι.

ΧΑρὰ καὶ πλήρης θάλασσα λαμπρότης, παρρησία καὶ
 μνήμησιν τὸ Κόσμον ἀνέταλε, τῷ πατρὶ τὸν
 χαμῶνα διώκσας, πᾶν φωταγωγῶσα. καὶ ἔρταζον-
 τες, χοίμεν πτασμάτων ἰλασμόν ταῖς ἱκεσίαις σου.
 Θεοτοκίον.

ΠΑΘῶν κλυδωνίων σιωπαράσσειμε, καὶ τῷ κακῶν
 βυθίζα τεχυμία Πανάμωμε, κυβερνήτῳ Χει-
 ρὸν ἡ κηύσας· χαρά μοι βοηθείας, ἔκτανον σῶσον
 με, μόνη προσασία τῷ πιστῶς μακαρίζοντι σε.

Αἴμος. Αἴπας γηγενής.

ΑΠαντες πισοί, τῇ Κάρᾳ προσέλθωμεν τὰ σεπτὰ
 Μάρτυρος, πᾶν τὸν ὁ δεσπότην γὰρ, μεγίστῳ
 χάριν ταύτῃ παρέχετο. ὁ Θεὸς ἐλαύνει δαίμονας, πᾶν
 νοσήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσφύουσιν, ἀε-
 ξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

ΕΝ καὶ Οὐρανός, θξίζονται σήμερον ἐπὶ τὰ θαύματα,
 τὸ Μεγαλομάρτυρος δαιμόνων σίφη γὰρ ἐκδιώκονται,
 καὶ τοῖς νοσέουσιν ἐδοται ῥῶσις τὸ σώματος, καὶ λειμῶνις νόσος
 καταπαύεται, τῇ προσφύουσα τῆς Κάρας σε εὐδόξει.

ΕΤῶν ἀλαβῶς, ἐν Οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνή-
 τωμεν. Κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὅπως θάνα-
 καὶ ἀξιοπαύων, τὴν φοιτηθῆσαν αἵματι τῷ θάνατος Μάρτυ-
 ρος καὶ πελάσαν δαύματα παράδοξα, ὡς σεφθῆσαν
 χεῖρ παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Μὲν παρ' ἡμῶν, προσδέχῃ Θεόνυμφε Θεοχαρίτω-
 τε. Μητὲρ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τὴν σὺν χάριν αὐ-
 τὴν ἐδώρησαι, τοῖς ἀλαβῶς σε μέλπεσιν ἡμῖν τοῖς δα-
 λώσε. τὸν Χειρὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως πέτοκας, ἡμῖν
 ἴδων Κύρη ἀπέρχασθαι.

Καταβασία. Αἴπας γηγενής.

Ἐξαποσταλείον. Γνωαῖκες ἀκρίτιδιτε.

ΕΝΘῶς πυρσόλομος, τὸ πόδι τῷ πανταύακτος,
 τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καὶ θάλας, καὶ
 Τύραννον ἀπαύδρωπον, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἡλεγ-
 ξας ὁ Χαραλάμπες, καὶ μισθὸν ἐκομίσα, παρὰ τῷ πᾶν-
 τῳ Δεσπότη. Θεοτοκίον.

ΑΕῖα καταφύγιον, Χειριῶν τὸ καύχημα, φύ-
 λαττε, σκέπε σὰς δάλας, ἐκ πάσης βλάβης
 ἀτρώτας, κινδύνων τ' ὀξελῶ ἡμᾶς, τὰς πόδι ἀφημεν-
 πύσσε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σῶις πρεσβείαις
 χαρμῶν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τὰς Αἴνας. Πᾶσα προή. Ἰσώμεν ἡ. δ'. καὶ ψάλλ-
 ομεν ἡ. προσόμοια γ'. δάπερσιντες τὸ α'. ἡχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

ΟΙ τῆς Ἐλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε σιωδράμετε, καὶ τὴν
 τιμίαν Κάραν καταπάσασθε πάντες, τῷ Θεῷ Χαρα-
 λάμπες τὴν τὸν Χειρὸν, ἐνσαδῶ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγ-
 ξασαν πλάτῳ τῷ δυοσεβῶν καὶ τὸν Κτίσι μεγαλύνασαν.

ΟΙς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν σιωηρίθμισται, καὶ πα-
 ρεσὼς Τεράδι, τῇ Ἀγίᾳ Τερισμάκαρ, αὐτὴν καὶ δικε-

τάς ὑπὲρ ἡμῶν, ἧς ἐν Πίσσῃ τιμώντων σε, τῷ πανσε-
βάσμιον Κάραν, καὶ τῷ δανῶν, αἰτεμένων ἀπολύτρωσιν.

Παμπροφανῆς καὶ πανεῖδοξος ἀναπέταλκεν, ἐν τῇ Εὐ-
λάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τῷ Θεῷ Χα-
λάμπης. διότι λαμπρῶς ἐορίαζε καπύχουσα, τὴν πα-
σεβάσμιον Κάραν, τῷ τῷ Χελσῶν, ὡς θεαύδοντες
κηρύττασαν. Δόξα, ἡχος ἁ.α.

Ως περ ἀλάβασρον πλήρες, ἡ τιμία σου Κάρα Θε-
σπέσει προχέει, οἷόν τι μύρον πολυτίμον τὸ ῥομα-
τα, τῶς πε πύσας ἀωδιάζει θαυμασίως, καὶ τῶς μετ-
σιζέως αὐτῇ προσιόντας τῷ δανῶν ἀπαλλάττεται. τῷ
δυσώδητε πλάττω καὶ νόσας ποικίλας, καὶ τῷ πανά-
λῃ λοιμικίῳ καταπαύουσα, ὁρῶσιαν δαράται πᾶσι, καὶ
ἀρλιῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ Ἁγίον Ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τῷ Πατρουργίῳ Τυπικῷ, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος.

Ωδὴ γ'. καὶ δ'.

Ο' Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἡχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίνμος.

ἦ. Εἰσάκκασον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι.

Ἀλληλῳδία, ἡχος δ'. ἦ. Δίνμος ὡς φωνή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῷ κατ' Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐπέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.